

[Pia Kjærsgaard]

Man burde naturligvis godt og grundigt og hver for sig have gennemarbejdet de 10 punkter, som Det Konservative Folkeparti stiller op. Det ville Fremskridtspartiet naturligvis have værdsat meget.

Jeg kan naturligvis notere med tilfredshed, at De Konservative vil ændre alle de regler, som De Konservative altså gennemførte sammen med alle andre partier end Fremskridtspartiet under daværende justitsminister Ninn-Hansen i 1983. Det, som Det Konservative Folkeparti ønsker, er jo en total sønderrivning af den nugældende udlændingelov, som en konservativ justitsminister altså selv skrev under på, og som De Konservative naturligt nok også tilsluttede sig sammen med de øvrige partier i 1983.

Jeg kan med nogle enkelte forbehold godt tilslutte mig punkterne; jeg vil f.eks. spørge til punkt 7, hvor der står, at fremmedsprogede børn ikke skal undervises i deres eget sprog i folkeskolen – det er jeg enig i – men så står der, at de skal lære dansk. Hvordan deler Det Konservative Folkeparti det op? Der er noget, der hedder indvandrere, og der er noget, der hedder flygtninge. Mener De Konservative – således som det er min opfattelse at Venstre mener – at flygtninge skal integreres i det danske samfund ved, at de nærmest skal påtvinges at lære dansk? Det har jeg i hvert fald meget ofte hørt bl.a. hr. Peter Brixtofte udtale at flygtninge også burde.

Med hensyn til statsborgerskab fatter jeg simpelt hen ikke, hvorfor De Konservative har stemt imod vores forslag, det, der hed B 45, og som blev fremsat i samlingen 1992-93. Der siger den konservative ordfører, hr. John Vinther, at man hellere, i stedet for at komme med selvstændige forslag, skal komme frem til en aftale om det i selve Indfødsretsudvalget. Hvad er der i mellemtiden sket dér for Det Konservative Folkeparti? Absolut ingenting! Nu kommer man ikke engang med et selvstændigt forslag, men med et beslutningsforslag, hvor man bare tager det med som et punkt – for det kan man jo lige så godt, når nu man har alt det andet!

Hvorfor i alverden – det gælder også Det Konservative Folkeparti – stemmer man så imod, når Fremskridtspartiet stiller ændringsforslag under behandlingen af indfødsretssager, hvor vi ønsker kriminelle eller folk på bi-

standshjælp pillet ud af de store lovforslag, som Folketinget behandler ca. tre gange hvert år, hvor man samlet giver et antal udlændinge på 800-900 personer dansk indfødsret, og hvor vi hver evig eneste gang tager dem ud, som har begået butikstyveri, dokumentfalsk eller vold mod sagesløse eller kørt spirituskørsel – blot for at nævne nogle eksempler? Det kan vi jo heller ikke få De Konservative med på og heller ikke Venstre. Det beklager vi meget.

Jeg vil også godt høre De Konservative om, hvorfor man ikke i sit forslag under punkt 5 har nævnt, at det burde være muligt at afvise åbenbart grundløse asylsøgere allerede ved grænsen. Hvorfor skal russere, baltere og andre fra østeuropæiske lande, der har fået demokrati, overhovedet have asyl i Danmark? Hvorfor tager man ikke det med under det punkt? I Fremskridtspartiet er vi helt enige i bemærkningerne på side 1, hvor forslagsstillerne skriver, at pengene bruges bedst så tæt på hjemlandet som muligt. Vi er ganske enige i de bemærkninger; dem kan vi varmt tilslutte os. Det er et enormt problem, og det ser vi også i diskussionen om de midlertidige flygtninge fra Bosnien. Hvad i alverden gør man, når de først er kommet ind i landet, uanset om det er på grundlag af en midlertidig opholdstilladelse eller det er på de gældende asylbetingelser?

Det er altså også fristende at spørge – jeg kan simpelt hen ikke lade være med det – hvorfor i alverden den daværende regering intet gjorde, da den for et års tid siden selv havde justitsministerposten.

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Hvad angår statsborgerskab, tror jeg, fru Pia Kjærsgaard har glemt at konsultere sit partis medlem af Folketingets Indfødsretsudvalg, for det er ganske enkelt ikke rigtigt, at der ikke er sket noget, siden vi engang afviste Fremskridtspartiets beslutningsforslag. Der har været ført forhandlinger i Indfødsretsudvalget – desværre med det resultat, at vi mod forventning ikke kunne få andre partier end os selv, Venstre og Fremskridtspartiet med på nogle stramninger. Det har vi nu erkendt.

Vi var måske lidt naive: Vi troede faktisk, der var en åbning i forhold til de øvrige partier. Vi har nu erkendt, at den åbning ikke var der, at vi ikke kunne få noget igennem ad forhand-